

Focus on Jesus Christ and His Gospel

By Elder I. Raymond Egbo
Of the Seventy

Keskity Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa

Vanhin I. Raymond Egbo
seitsemänkymmenen koorumista

October 2024 general conference

When we ignore the distractions of the world and focus on Christ and His gospel, we are guaranteed success.

In 1996 the Nigerian men's football team won gold at the Olympic Games held in Atlanta in the United States. As the final ended, jubilant crowds poured onto the streets of every city and town in Nigeria; this country of 200 million people was instantly transformed into a massive celebration at two o'clock in the morning! There was infectious joy, happiness, and excitement as people ate, sang, and danced. In that moment, Nigeria was united and every Nigerian was content being Nigerian.

Before the Olympics, this team faced numerous challenges. As the tournament began, their financial support ended. The team competed without proper kits, training venues, food, or laundry services.

Jerome Prevost/Getty Images

At one point, they were minutes away from being eliminated from competition, but the Nigerian team triumphed against all odds. This pivotal moment changed how they saw themselves. With newfound confidence, and with individual and team hard work and dogged determination, they unitedly ignored distractions and focused on winning. This focus earned them gold medals, and Nigerians christened them the "Dream Team." The Dream Team at the 1996 Olympics continues to be referenced in Nigerian sports.

David Cannon/Allsport/Getty Images
Once the football team learned to ignore

Kun jätämme huomiotta maailman häiriötekijät ja keskitymme Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa, meille luvataan menestystä.

Vuonna 1996 Nigerian miesten jalkapallojoukkue voitti kultaa olympialaisissa, jotka pidettiin Atlantassa Yhdysvalloissa. Kun loppuottelu päättyi, riemuitsevat väkijoukot tulvivat kaduille Nigerian kaikissa kaupungeissa. Tämä yli 200 miljoonan asukkaan maa muuttui hetkessä valtavaksi juhlapaikaksi kello kahdelta aamuyöllä! Ilo, onnellisuus ja innostus oli tarttuvaa, kun ihmiset söivät, lauloivat ja tanssivat. Tuona hetkenä Nigeria oli yhdistynyt ja jokainen nigerialainen oli tyytyväinen siihen, että oli nigerialainen.

Ennen olympialaisia tämä joukkue kohtasi lukuisia haasteita. Turnauksen alkaessa heidän taloudellinen tukensa päättyi. Joukkue kilpaili ilman asianmukaisia varusteita, harjoituspaikkoja, ruokaa tai pesulapalveluja.

Jerome Prevost/Getty Images

Jossakin vaiheessa joukkue oli minuuttien päässä siitä, että olisi pudonnut kisoista, mutta vastoin kaikkia todennäköisyyksiä Nigerian joukkue voitti. Tämä käännteentekevä hetki muutti heidän käsitystään itsestään. Tämän uudenlaisen itseluottamuksen sekä yksittäisten pelaajien ja joukkueen kovan työn ja hellittämättömän päättäväisyyden avulla he yksissä tuumin jättivät huomiotta häiriötekijät ja keskittyivät voittamiseen. Tämä keskittyminen toi heille kultamitalit, ja nigerialaiset ristivät heidät "Dream Teamiksi" eli "Unelmajoukkueeksi". Nigerian urheilussa viitataan vieläkin vuoden 1996 olympialaisten Dream Teamiin.

David Cannon/Allsport/Getty Images
Kun jalkapallojoukkue oppi jättämään huo-

the many distractions facing them and focused on their goal, they succeeded beyond what they thought possible and experienced great joy. (As did the rest of us in Nigeria!)

In a similar way, when we ignore the distractions of the world and focus on Christ and His gospel, we are guaranteed success beyond what we can fully imagine and can feel great joy. President Russell M. Nelson taught: “When the focus of our lives is on ... Jesus Christ and His gospel, we can feel joy regardless of what is happening—or not happening—in our lives.”

I pray that the Holy Ghost will help each of us to heed President Nelson’s invitation to focus our lives on “Jesus Christ and His gospel” so we can experience joy in Christ “regardless of what is happening—or not happening—in our lives.”

Several accounts in the Book of Mormon describe individuals who turned their lives around by focusing on Jesus Christ and His gospel.

Consider Alma the Younger. He rebelled and fought against the Church. His father, Alma, prayed and fasted. An angel appeared and called Alma the Younger to repentance. In that moment, Alma began to suffer “the pains of a damned soul.” In his darkest hours, he remembered his father teaching that Christ would come to atone for the sins of the world. As his mind caught hold on this thought, he pled with God for mercy. Joy was the result, a joy he described as exquisite! Mercy and joy came to Alma because he and his father focused on the Savior.

For parents with children who have strayed, take heart! Instead of wondering why an angel does not come to help your child repent, know that the Lord has placed a mortal angel in his or her path: the bishop, another Church leader, or a ministering brother or sister. If you keep fasting and praying, if you do not set a timetable or a deadline for God, and if you trust that He is stretching forth His hand to help, then—sooner or later—you find God touching the heart of your child when your child chooses to listen. This is so because Christ is joy—Christ is hope; He is the promise “of good things to come.” So trust Jesus Christ with your child, for He is the strength of every parent and every child.

miotta monet häiriötekijät ja keskittyi päämääräänsä, he onnistuivat paremmin kuin uskoivat mahdolliseksi ja kokivat suurta iloa. (Samoin kuin me kaikki Nigeriassa!)

Samalla tavalla, kun me jätämme huomiotta maailman häiriötekijät ja keskitymme Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa, meille luvataan menestystä, joka ylittää kaiken, mitä pystymme edes täysin kuvittelemaan, ja voimme tuntea suurta iloa. Presidentti Russell M. Nelson on opettanut: ”Kun elämämme keskittyy Jumalan pelastussuunnitelmaan – ja Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa, me voimme tuntea iloa riippumatta siitä, mitä elämässämme tapahtuu – tai ei tapahdu.”

Rukoilen, että Pyhä Henki auttaa meitä jokaista ottamaan varteen presidentti Nelsonin kutsun keskittää elämämme ”Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa”, jotta voimme tuntea iloa Kristuksessa ”riippumatta siitä, mitä elämässämme tapahtuu – tai ei tapahdu”.

Mormonin kirjan useissa kertomuksissa kuvaillaan yksilöitä, jotka muuttivat elämänsä keskittymällä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa.

Ajatelkaa Alma nuorempaa. Hän kapinoi ja taisteli kirkkoa vastaan. Hänen isänsä Alma rukoili ja paastosi. Enkeli ilmestyi ja kutsui Alma nuorempaa parannukseen. Sillä hetkellä Alma alkoi kärsiä ”tuomitun sielun tuskista”. Synkimpiä hetkinään hän muisti isänsä opettaneen, että Kristus tulisi sovittamaan maailman synnit. Kun hänen mielensä takertui tähän ajatukseen, hän rukoili Jumalalta armoa. Seurauksena oli ilo, jota hän kuvaili ihanaksi! Alma sai osakseen armoa ja iloa, koska hän ja hänen isänsä keskittyivät Vapahtajaan.

Vanhemmat, joilla on lapsia, jotka ovat kulkeneet harhaan, rohkaistukaa! Sen sijaan että ihmettelette, miksi enkeli ei tule auttamaan lastanne tekemään parannusta, tietäkää, että Herra on asettanut hänen polulleen kuolevaisen enkelin: piispan, kirkon muun johtohenkilön tai palvelutyöveljen tai -sisaren. Jos jatkatte paastoamista ja rukoilemista, jos ette aseta Jumalalle aikataulua tai määräaikaa ja jos luotatte siihen, että Hän ojentaa kätensä auttaakseen, niin silloin – ennemmin tai myöhemmin – huomaatte, että Jumala koskettaa lapsenne sydäntä, kun lapsenne päättää kuunnella. Näin on, koska Kristus on ilo – Kristus on toivo. Hän on lupaus meitä odottavasta hyvästä. Luottakaa siis lapsenne kohdalla

Once he experienced joy in Christ, Alma the Younger lived with that joy. But how did he maintain such joy even through difficulty and trial? He states:

“From that time even until now, I have labored without ceasing, [to] bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste. ...

“... And ... the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors. ...

“And I have been supported under trials and troubles of every kind.”

Joy in Christ began for Alma when he exercised faith in Him and cried for mercy. Then Alma exercised his faith in Christ by laboring to help others taste of the same joy. These continuous labors produced great joy in Alma even in trials and troubles of every kind. You see, “the Lord loves effort,” and effort focused on Him brings blessings. Even severe trials can be “swallowed up in the joy of Christ.”

Another group in the Book of Mormon who made Jesus Christ and His gospel the focus of their lives and found joy are those who founded the city Helam—a place where they could raise their children and enjoy the free exercise of their religion. This righteous people living good lives were enslaved by a marauding group and stripped of the fundamental human right to exercise religion. Sometimes bad things happen to good people:

“The Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

“Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.”

How did this people endure through their trials and suffering? By focusing on Christ and His gospel. Their troubles did not define them; rather, each of them turned to God, likely defining themselves as a child of God, a child of the covenant, and a disciple of Jesus Christ. As they remembered who they were and called upon God, they received peace, strength, and ultimate joy in Christ:

“Alma and his people did ... pour out their hearts to [God]; and he did know the thoughts of

Jeesukseen Kristukseen, sillä Hän on jokaisen vanhemman ja jokaisen lapsen voima.

Kun Alma nuorempi oli kokenut iloa Kristuksessa, hän eli tuntien sitä iloa. Mutta miten hän säilytti sellaisen ilon vaikeuksien ja koettelemusten keskelläkin? Hän sanoo:

”Siitä lähtien aina tähän asti minä olen ponnistellut lakkaamatta johdattaakseni sieluja parannukseen, johdattaakseni heitä maistamaan sitä suurta iloa, jota minä olen maistanut – .

Ja – – Herra antaa minulle tavattoman suurta iloa työni hedelmistä. – –

Ja minä olen saanut tukea kaikenlaisissa koettelemuksissa ja vastoinkäymisissä.”

Alma alkoi tuntea iloa Kristuksessa, kun hän osoitti uskoa Kristukseen ja anoi armoa. Sitten Alma osoitti uskoaan Kristukseen tekemällä työtä, jotta voisi auttaa muita maistamaan samaa iloa. Tämä jatkuva työ sai Almassa aikaan suurta iloa, jopa kaikenlaisissa koettelemuksissa ja vastoinkäymisissä. Sillä ”Herra rakastaa ponnistelemistä”, ja Häneen keskittyvä ponnisteleminen tuo siunauksia.” Ilo Kristuksessa”voittaa jopa ankarat koettelemukset.

Mormonin kirjassa toinen ryhmä, joka teki Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan elämänsä keskipisteen ja sai siitä iloa, ovat ne, jotka perustivat Helamin kaupungin – paikan, jossa he saattoivat kasvattaa lapsensa ja nauttia uskontonsa vapaasta harjoittamisesta. Tämä vanhurskas kansa, joka eli hyvää elämää, joutui ryöstelevän ryhmän orjuuttamaksi, ja heiltä riistettiin perusihmisoikeus harjoittaa uskontoa. Toisinaan hyvin ihmisille tapahtuu pahaa:

”Mutta Herra näkee hyväksi kurittaa kansaansa; niin, hän koettelee sen kärsivällisyyttä ja uskoa.

Kuitenkin, jokainen, joka panee turvansa häneen, ylennetään viimeisenä päivänä. Ja näin oli tämän kansan laita.”

Kuinka tämä kansa kesti koettelemuksensa ja kärsimyksensä? Keskittymällä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa. Heidän ongelmansa eivät määritelleet heitä. Pikemmin jokainen heistä kääntyi Jumalan puoleen, todennäköisesti määritellen itsensä Jumalan lapseksi, liiton lapseksi ja Jeesuksen Kristuksen opetuslapseksi. Kun he muistivat, keitä he ovat, ja huusivat avuksi Jumalaa, he saivat rauhaa, voimaa ja lopulta ilon Kristuksessa:

”Alma ja hänen väkensä – – vuodattivat sydämensä [Jumalalle]; ja hän tiesi heidän sydämensä

their hearts.

“And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.”

In response, the Lord did “ease the burdens ... upon [their] shoulders. ... Yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.” Note that these Saints let their troubles, suffering, and trials be swallowed up in the joy of Christ! Then in due time, He showed Alma the way for escape, and Alma—a prophet of God—led them to safety.

As we focus on Christ and follow His prophet, we too will be led to Christ and the joy of His gospel. President Nelson has taught: “Joy is powerful, and focusing on joy brings God’s power into our lives. As in all things, Jesus Christ is our ultimate exemplar, ‘who for the joy that was set before him endured the cross’ [Hebrews 12:2].”

My mother recently passed away; it was a shock. I love my mother and did not plan on losing her so young. But through her passing, my family and I have experienced both sorrow and joy. I know because of Him, she is not dead—she lives! And I know because of Christ and the priesthood keys restored through the Prophet Joseph Smith, I will be with her again. The sorrow of losing my mom has been swallowed up in the joy of Christ! I am learning that to “think celestial” and “let God prevail” includes focusing on the joy available in Christ.

He lovingly invites, “Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest.” In the name of Jesus Christ, amen.

ajatukset.

Ja tapahtui, että Herran ääni tuli heille heidän ahdingoissaan sanoen: Nostakaa pääanne ja olkaa turvallisella mielellä, sillä minä tiedän sen liiton, jonka te olette tehneet minun kanssani; ja minä teen liiton kansani kanssa ja vapautan sen orjuudesta.”

Vastauksena Herra kevensi kuormat, jotka oli pantu heidän harteilleen. ”Herra vahvisti heitä niin, että he saattoivat kantaa kuormansa helposti, ja he alistuivat iloiten jakärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon.” Huomatkaa, että nämä pyhät antoivat ilon Kristuksessa voittaa ongelman-sa, kärsimyksensä ja koettelemuksensa! Sitten aikanaan Herra näytti Almalle tien pakoa varten, ja Alma – Jumalan profeetta – johdatti heidät turvaan.

Kun keskitymme Kristukseen ja seuraamme Hänen profeettaansa, meidätkin johdatetaan Kristuksen luo ja Hänen evankeliuminsa iloon. Presidentti Nelson on opettanut: ”Ilo on voimallista, ja iloon keskittyminen tuo elämäämme Jumalan voiman. Kuten kaikessa, Jeesus Kristus on ylin esimerkkimme – ’edessään olleen ilon tähden hän – kesti ristillä kärsimykset’ [Hepr. 12:2].”

Äitini kuoli äskettäin, ja se oli järkytys. Rakastan äitiäni, enkä ajatellut menettäväni häntä niin nuorena. Mutta hänen kuolemansa kautta perheeni ja minä olemme kokeneet sekä surua että iloa. Tiedän, että Kristuksen ansiosta äiti ei ole kuollut – hän elää! Ja tiedän, että Kristuksen ja pappeuden avainten ansiosta, jotka on palautettu profeetta Joseph Smithin kautta, tulen jälleen olemaan hänen kanssaan. Ilo Kristuksessa on voittanut äidin kuoleman tuoman surun. Olen oppinut, että ”ajattelemiseen selestisesti” ja siihen, että ”antaa Jumalan vallita”, sisältyy se, että keskittyy Kristuksessa tarjolla olevaan iloon.

Jeesus kutsuu meitä rakastaen: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.